

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกา^๕นี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
กิจการธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกา^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราช
กฤษฎีกากำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๙๕ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔๘ ลงวันที่ ๒๔
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) การ^๕ซื้อ ขาย และรับช่วง^๕ซอลตัว^๕แลกเงินและตัวสัญญา
ใช้เงินที่เกิดจากกิจการอุตสาหกรรม กสิกรรม การเลี้ยงสัตว์ การทำป่าไม้
การประมง การทำเหมืองแร่ การทำนาเกลือ หรือการสาวไหม อัน
สุจริต หรือตัวแลกเงินและตัวสัญญาใช้เงินที่ออกเพื่อประโยชน์ในการ
ดำเนินการเกี่ยวกับมูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยเป็น
สมาชิกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศยอมให้ประเทศไทยถอนเงิน
จากกองทุนการเงินระหว่างประเทศเพื่อการ^๕นี้

ตัวแลกเงินและตัวสัญญาใช้เงินดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ต้องมี
ลายมือชื่อของบุคคลที่พึงเชื่อถือได้สองคนเป็นอย่างน้อย ลายมือชื่อหนึ่ง
ต้องเป็นของธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นและต้องถึงกำหนดใช้เงินไม่
เกินสิบสองเดือนนับแต่วันซื้อหรือรับช่วงซอลหรือภายในระยะเวลาเร็ว
หรือช้ากว่านั้นตามที่คณะกรรมการจะกำหนด แต่ต้องไม่เกินหก สิบเดือน
นับแต่วันซื้อหรือรับช่วงซอลต คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขของการ
ซื้อขายไว้ด้วยก็ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) การให้กู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินเป็นประกัน ดังต่อไปนี้

(ก) หลักทรัพย์ของรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ที่รัฐบาลรับประกันต้นเงินและดอกเบี้ย

(ข) ทองคำ เงิน หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในทองคำ หรือเงิน

(ค) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงิน เท่าที่พึงขอหรือรับช่วงซื้อลดได้ตาม (๓)

(ง) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงิน เท่าที่พึงขอหรือรับช่วงซื้อลดได้ตาม (๔)

(จ) ตัวสัญญาใช้เงินของธนาคารใดๆ ที่คำนวณด้วยเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในสิ่งของอันได้โอนให้แก่หรือจำนำไว้กับธนาคารนั้นๆ เป็นประกันเครดิตเงินสดหรือเงินเบิกเกินบัญชีซึ่งตกลงกันไว้เพื่อการค้าหรือพาณิชย์อันสุจริต

(ฉ) หลักทรัพย์ของรัฐบาลต่างประเทศ

การให้กู้ยืมเงินดังกล่าวต้องมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินหกเดือน เว้นแต่

(ก) การให้สถาบันการเงินกู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง (ก) เป็นประกันนั้น ถ้ามีเหตุผลสมควรเป็นกรณีพิเศษ

คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีระยะเวลาเกินหกเดือนได้ แต่ต้องไม่เกินหกสิบเดือน

(ข) การให้รัฐบาลกู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง
(ก) เป็นประกันนั้น ถ้ารัฐบาลกู้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการกู้เงิน ธนาคารจะให้ออกเป็นเงินตราไทยหรือเงินปียวรรตต่างประเทศ โดยมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการกู้เงินก็ได้

(ค) การให้กู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง (ง) เป็นประกันให้มีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสิบสองเดือน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑ ทวิ) และ (๑ ตร) ของ
มาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย
พุทธศักราช ๒๔๘๕

“(๑ ทวิ) การให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินโดยมีหุ้นของธนาคาร
สถาบันการเงิน หรือบริษัทอื่นใด หรือทรัพย์สินอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑)
เป็นประกัน ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่สถาบันการเงินนั้นประสบหรือกำลังจะ
ประสบวิกฤตการณ์ทางการเงินอันอาจมีผลกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรง
ต่อระบบการเงินเป็นส่วนรวม ในการให้กู้ยืมเงินดังกล่าว คณะกรรมการ
มีอำนาจกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขได้ตามที่เห็นสมควร

(๑ ตร) การให้เงินอุดหนุนเพื่อเป็นทุนประเดิมของสถาบันประกัน
เงินฝากที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการกำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ประกาศใช้บังคับมานานแล้ว ประกอบกับภาวะการเงินและการเศรษฐกิจในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก สมควรปรับปรุงขอบเขตแห่งกิจการธนาคารแห่งประเทศไทยจะพึงประกอบได้ให้กว้างขวางออกไป เพื่อจะได้เป็นเครื่องมือสำหรับผดุงรักษาระบบการเงินและการเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีความมั่นคงยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้